

Dodewaard , 1 april 2020

Waarde Voorhoffers,

Een geheel nieuwe ervaring , een brief van hoop schrijven aan de leden van de Voorhof. Daar gaan we.

Gisteren hebben we gehoord dat we tot 28 april op afstand van elkaar blijven. Dat is een grote uitdaging voor alle nederlanders en medewereldburgers.

In het najaar 2019 preekte onze nieuwe interim predikant Aafke Zaal in de Voorhof. Zij verhaalde over een bezoek bij een oude dame in haar eerste gemeente, die een royale opsomming gaf wat er voor klachten waren : haar been , het niet veel bezoek krijgen van haar kinderen , de harde muziek van de buurjongen . Ds Zaal maakte zich op voor een lange rij , maar na 5 klachten kwam een onverwachte ommekeer. De klachtenreeks werd ingeruild voor een rij zegeningen: haar geheugen was nog sterk , de overbuurvrouw was tot grote hulp , de dominee kwam op bezoek , ze had een brief van haar kleinzoon gekregen.

En dominee , zei ze : ik heb me aangeleerd mijn handen te vouwen zodat de vingers van de klachten omgeven worden door de vingers van de zegeningen en dan overheerst de hoop en de dankbaarheid.

Een veel geciteerd bijbelboek in deze dagen is de Prediker , zelfs bij het afscheid van Matthijs van Nieuwkerk van DWDD zong Ilse de Lange op zijn verzoek Turn Turn Turn van de Byrds , grotendeels gebaseerd op Prediker.

Er is een tijd om te bezoeken en er is een tijd om thuis te blijven.

Er is een tijd om nabij te zijn en er is een tijd om afstand (1,5 m) te houden.

Er is een tijd om de wereld in te gaan en er is een tijd om in de Neder Betuwe te blijven

Er is een tijd om de kerkdienst te bezoeken en er is een tijd om een brief aan elkaar te schrijven.

En ook zal er weer een tijd komen dat we zingend en verblijd met elkaar in de Voorhof als gemeente samen zijn .

Een vriend attendeerde me deze week op een blog van Hans Korteweg. Hij beschrijft hoe in deze dagen de angst en onzekerheid hoogtij viert en we bezig zijn om dat het hoofd te bieden.

De angst en de bestrijding van die angst, piekeren , wonen op dezelfde verdieping van onze persoonlijkheid en putten ons uit.

Beter is het een trap af te gaan om een verdieping lager te komen in het "gebouw" van onze persoonlijkheid. Daar woont de verbondenheid met de medemens en ook het Geloof en de Hoop en de Liefde van de Eeuwige , waarin we levensvertrouwen kunnen vinden en ervaren,

Ik merk bij mezelf dat in het zonnetje in mijn tuin met bloeiende struiken en kwetterende vogels ik ook op die lagere verdieping terecht kom. Mijn vader zou dan op zo een moment uitroepen : de Schepper te loven en te prijzen in de natuur !

De nationale wens van het kabinet herhaal ik nog maar een keer : Voorhoffers , let een beetje op elkaar !

Maarten van Woerden